

STRESZCZENIE PRACY W JĘZYKU POLSKIM

Rozwój duchowy człowieka dorosłego stanowi obszar badawczy, który w niniejszej dysertacji został podjęty w perspektywie humanistycznych badań narracyjnych. Celem naukowym pracy jest zgłębienie, opisanie oraz interpretacja doświadczeń, przekonań oraz postaw Narratorek i Narratorów biorących udział w badaniu, którzy uczestniczyli w kursach rozwoju duchowego metodą ThetaHealing®. Przedmiotem analizy są zarówno opowieści, jak i znaczenia oraz sensory, nadawane im przez ich autorów. Intencją badawczą jest uzyskanie rozumiejącego wglądu w unikalne, indywidualne sposoby przeżywania transgresji, przemian życiowych, kształtowania się tożsamości, poszukiwania sensu egzystencji oraz budowania wewnętrznej spójności – między człowiekiem a otaczającym go światem, innymi ludźmi, samym sobą i Bogiem, które ukazały się w toku procesu badawczego nad duchowością pozareligijną.

W ramach niniejszej pracy badawczej szeroko opisałam odpowiedzi uzyskane od osób udzielających wywiadów na pytanie główne, które brzmi: „Jak przebiegały biografie osób uczestniczących w zajęciach rozwoju duchowego metodą Theta Healing®”, oraz na pytania pomocnicze o motyw, impulsy wewnętrzne do podjęcia nauki, o okoliczności życiowe jakie miały szczególne znaczenie w drodze własnego rozwoju, o znaczenie jakie pojęciu rozwój duchowy nadają narratorzy, o opinię na temat metody ThetaHealing® i jaką rolę odgrywa ona w ich rozwoju duchowym oraz o sposób wykorzystywania nabytej wiedzy w najważniejszych dla nich sferach życia.

Własne badania analizowałam z zastosowaniem podejścia hermeneutycznego powołując się na teorię hermeneutyki egzystencjalnej Paula Ricoeur’a, które pozwoliło uchwycić sens procesu rozumienia oraz służyło jako metoda interpretacyjna, umożliwiającą dotarcie do znaczeń ukrytych w narracjach. Badania wykazały, że zarówno uczestnictwo w kursach rozwoju duchowego w nurcie pozareligijnym, jak i proces narracyjnego nadawania sensu drogom życiowym, sprzyjają redefinicji tożsamości, transgresji, poczuciu większego sensu oraz wzmacnianiu sprawczości osób dorosłych. Wnioski sformułowane w pracy mogą przyczynić się do pogłębienia wiedzy w obszarze o potrzebie rozwoju duchowego w Polsce, jej kierunkach, możliwościach i aktywnym uczestnictwie.

Badanie ujawniło że osoby uczestniczące w kursach ThetaHealing® rozpoczynały naukę z powodu kryzysów egzystencjalnych, traum, doświadczeń granicznych, problemów zdrowotnych i dla odzyskania sensu życia. W czasie kursów doświadczyli głębokiego scalenia wszystkich sfer życia: fizycznej, emocjonalnej, mentalnej i duchowej. Sama metoda

ThetaHealing® została oceniona jako skuteczne i transformujące narzędzie, umożliwiające zarówno uzdrowienie, zmianę przekonań jak i kontakt z Bogiem oraz poprawę relacji ze światem, ludźmi, sobą i Bogiem.

Rozwój duchowy stał się punktem zwrotnym w biografiach uczestników badania, a wiedza zdobyta w okresie uczestnictwa w kursach – w pełni zintegrowana z codziennym życiem, prowadząc do wzrostu sprawczości, głębokiego rozumienia, radości, wdzięczności i sensu istnienia. Badanie podkreśla również potrzebę uwzględniania w edukacji dorosłych aspektów egzystencjalnych i duchowych jako istotnych dla rozwoju osobistego.

Zastosowanie metodologii narracyjnej umożliwiło wgląd w złożoność i delikatność doświadczeń biograficznych, w tym trudnych i wstydlivych tematów. Wyniki badań poszerzają perspektywę pedagogiczną i andragogiczną ukazując, że duchowość pozareligijna stanowi integralny element rozwoju dorosłych i wskazuje na jej wartość poznawczą, transformacyjną i edukacyjną.

Słowa kluczowe: rozwój duchowy, metoda ThetaHealing®, biograficzność, uczenie się dorosłych, hermeneutyka egzystencjalna.